

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาระดับวินัยในตนเอง และเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติก่อนเรียนและหลังการเรียนโดยดำเนินการกับกลุ่มที่ศึกษา คือ นักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนนวมวิชรศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำนวน 18 คน และเครื่องมือที่ใช้คือ แผนการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ และแบบสังเกตความมีวินัยในตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test สรุปผลการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลของการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติที่มีต่อวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ มีวินัยในตนเองโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง
2. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ มีวินัยในตนเองโดยรวมและรายด้านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ

จากผลการศึกษาระดับวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ พบว่า นักเรียนชั้น

อนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นิทานประกอบการแสดง บทบาทสมมติ มีค่าเฉลี่ยความมีวินัยในตนเองโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง น่าจะ เนื่องจาก กิจกรรมการเล่นิทานเป็นกิจกรรมที่เหมาะสม กับเด็กก่อนวัยเรียนเป็นอย่างมาก เพราะนิทานเป็นเรื่องของความบันเทิง เด็กฟังแล้วเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน จิตใจ กระปรี้กระเปร่า ได้รู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่แปลกใหม่ให้ข้อคิดคติเตือนใจ นิทานยังเป็นการส่งเสริม พัฒนาการในทุกด้าน การเล่นิทานให้เด็กฟังเสมอ ๆ จึงเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิด พัฒนาการที่ดีตามวัยของเด็ก ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และภาษา (สันหพัฒน์ อรุณธานี. 2542 หน้า 2) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ทักษิณี อินทรบำรุง (2539. บทคัดย่อ) ที่ได้เปรียบเทียบวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรม การเล่นิทานก่อนกลับบ้านกับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมก่อนกลับบ้านแบบปกติ พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นิทานก่อนกลับบ้าน มีวินัยในตนเอง สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมก่อนกลับบ้านแบบปกติ และจาก การจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรม การเล่นิทานแล้วให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่อง ที่เล่า ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะการแสดงบทบาทสมมติเป็นการฝึก ให้ผู้แสดงได้ประสบกับสถานการณ์จริง ในสภาพการสมมติขึ้นมา เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้ทดลอง และเรียนรู้ที่จะปรับพฤติกรรมของตนอย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะต่าง ๆ (ชูศรี สนิทประชากร. 2525 หน้า 14-15)

2. เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การจัด ประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การจัดประสบการณ์ด้วย กิจกรรมการเล่นิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ มีวินัยในตนเอง ทั้งโดยรวมและรายด้าน หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การจัดประสบการณ์ ด้วยกิจกรรมการเล่นิทานประกอบ การแสดงบทบาทสมมติสามารถพัฒนาความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้สูงขึ้นได้ เพราะการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นิทาน ประกอบการแสดงบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย นิทานช่วยให้ผู้เรียน เกิดแรงจูงใจในการเรียนเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจเสมอ เพราะเป็นภาษาที่เข้าใจได้ง่าย และเนื่องจาก การเล่นิทานจัดเป็นกิจกรรมให้ความบันเทิงอย่างหนึ่งถ้าผู้สอนเลือกนิทานได้เหมาะสมและ สามารถนำเสนอได้อย่างน่าสนใจแล้วจะทำให้ผู้เรียนผ่อนคลายสบายใจ ลดความวิตกกังวลลง (Zero & Salabem. 1995 p. 4) การฟังนิทานมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนิน

ชีวิตเป็นการถ่ายทอดความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึกและความต้องการโดยผ่านสื่อ เพราะเด็กวัย 3-6 ปี เป็นวัยที่มีพัฒนาการทางภาษาและปรับพฤติกรรมได้อย่างรวดเร็วในด้านวินัย ความรับผิดชอบ การควบคุมตนเองและมีเหตุผลจากการฟัง มองเห็นการเรียนรู้เป็นเหมือนการเล่นมีความรู้สึกที่ดีและเกิดทัศนคติในทางบวกต่อการเรียน (พันธณี วิหคโต. 2536 หน้า 11) สอดคล้องกับจินดา จำเริญ (2542 หน้า 56-64) ที่กล่าวไว้ว่า นิทานช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีให้กับเด็ก ๆ ช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ช่วยปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้ และสอดคล้องกับ อัจฉรา เนตรล้อมวงศ์ (2531) ที่ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูสามารถนำวิธีการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติไปใช้จัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในตารางประจำวัน เนื่องจากการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ เป็นวิธีการที่ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งช่วยพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมได้อีกทางหนึ่ง

1.2 การจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีความเป็นตัวของตัวเองและมีเสรีภาพแห่งการเรียนรู้ ตลอดจนให้ความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ ให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพของตน กล่าวคือ เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาในการปฏิบัติตามข้อตกลง การเลือก ตัดสินการกระทำที่เหมาะสม และการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นให้สูงขึ้น

1.3 ครูสามารถประเมินพัฒนาการนักเรียนในหลาย ๆ ด้าน ในขณะที่ดำเนินการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ เนื่องจากมีกิจกรรมที่หลากหลายให้เด็กได้ปฏิบัติ ซึ่งครูสามารถสังเกตพฤติกรรมเพื่อนำไปประเมินพัฒนาการและส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียนได้

1.4 เวลาที่ใช้ดำเนินกิจกรรมอาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรม แต่ไม่ควรใช้เวลานานเกิน 60 นาที เนื่องจากนักเรียนชั้นอนุบาลมีความสนใจสั้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง จะทำให้นักเรียนสนุกกับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบ การแสดงบทบาทสมมติ และนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความสุข เป็นผลให้นักเรียนร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย รู้จักอดทน รอคอยอย่างมีเหตุผล ปฏิบัติตามข้อตกลง ไม่เอาเปรียบผู้อื่น เลือกดัดสินการกระทำที่เหมาะสมและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2.2 ควรมีการศึกษาผลของการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบ การแสดงบทบาทสมมติที่มีต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น การช่วยเหลือแบ่งปัน ความเชื่อมั่นในตนเอง และความซื่อสัตย์ เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่น ประกอบการแสดงบทบาทสมมติ กับวิธีการจัดกิจกรรมในรูปแบบอื่น เช่น การเล่นบทบาทสมมติ การเล่านิทานด้วยหนังสือ เป็นต้น